

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **obec Palkovice**
sídlem Palkovice 267, 739 41 Palkovice
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Kubalou
sídlem Josefa Václava Sládka 35, 738 01 Frýdek-Místek

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

za účasti: **RenoFarma Beskyd, a.s.**
sídlem č. p. 919, 739 41 Palkovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2024, č. j. MZP/2024/250/2237, ve věci
závěru zjišťovacího řízení

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2024, č. j. MZP/2024/250/2237 (dále jen „Napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jako nepřípustné její odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen „Krajský úřad“) ze dne 25. 9. 2023, č. j. MSK 95006/2023 (dále jen „Prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl oznamovateli záměru, společnosti RenoFarma Beskyd, a.s. (osoba zúčastněná na řízení), vydán závěr zjišťovacího řízení podle

Shodu s prvopisem potvrzuje

§ 7 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění účinném do 31. 12. 2023, (dále jen „ZoPV“), že záměr „Modernizace střediska Kunčičky u Bašky“ (dále jen „Záměr“) nemá významný vliv na životní prostředí a veřejné zdraví a nebude posuzován podle ZoPV. S ohledem na tvrzené vady Napadeného rozhodnutí žalobkyně požadovala na ochranu svých práv zrušit i Prvostupňové rozhodnutí a rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2024, č. j. MZP/2024/251/43.

2. Žalobkyně v žalobě popsala, že poté, co zjistila, že bylo vydáno Prvostupňové rozhodnutí, konstatovala, že je opomenutým účastníkem řízení ve věci Záměru, a podala proti tomuto rozhodnutí odvolání a podnět k přezkumu. Žalovaný následně vydal Napadené rozhodnutí, v němž konstatoval, že jde o odvolání nepřipustné, protože žalobkyně není účastníkem řízení, a nezahájil ani přezkumné řízení s odůvodněním, že Prvostupňové rozhodnutí již bylo přezkoumáno v jiném řízení. Žalobkyně je přesvědčena, že Napadené rozhodnutí je nesprávné a nepřezkoumatelné. Konkrétně žalobkyně namítala, že Napadené rozhodnutí je postaveno na nesprávném tvrzení, že správní obvod žalobkyně není ovlivněn Záměrem, resp. že Záměr se nijak významně nedotkne jejího správního obvodu. Podle obsahu dokumentu označeného jako „Oznámení dle přílohy č. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů“ (dále jen „Oznámení“) je žalobkyně zcela zjevně dotčeným územním samosprávným celkem podle § 3 písm. d) ZoPV. Žalovaný tuto skutečnost pominul a nesprávně vyhodnotil, čímž pokračuje v nepřekonatelné vadě původního řízení, odepření spravedlnosti a skrze nezveřejnění informace o oznámení Záměru z 18. 7. 2023 na úřední desce Obecního úřadu Palkovice také v poškození práv dotčené veřejnosti, která by se jistě k Záměru vyjádřila. Skutečnost, že žalobkyně je dotčeným územním samosprávným celkem, jehož správní obvod alespoň zčásti tvoří dotčené území, je zřejmá nejen pohledem na mapu, ale i z Oznámení (např. str. 38, 39, 46). Zásah území žalobkyně je extrémní – žalobkyně z Oznámení vyzdvihla nárůst průjezdu těžkých nákladních vozidel a traktorů až na 236 z dnešních 50; tato vozidla by v případě realizace Záměru jezdila západním směrem přes část území žalobkyně zvanou Důlek, v bezprostřední blízkosti rodinných domů, po úzkých a kapacitně nevyhovujících komunikacích, zejm. po pozemcích v k. ú. Palkovice, parc. č. 361/2, 361/3, 441/1, 1255/2, 1255/5 a 2402/1. Dále žalobkyně uvedla, že nesprávně bylo vyhodnoceno i zatížení hlukem a zápachem, kdy namítané vlivy nebyly hodnoceny kumulativně, ale izolovaně, to navíc mimo hodnocení vlivů na území žalobkyně. Záměr by dle žalobkyně jednoznačně přispěl ke zhoršení již tak špatného životního prostředí v místě, kde je překročení emisních a imisních limitů shledáno již dnes. Nezákonnými postupy v řízení bylo žalobkyni a veřejnosti znemožněno bránit se proti Záměru zákonem předpokládaným způsobem. Žalobkyně tedy tvrdila, že jsou a byly splněny podmínky pro zrušení Prvostupňového rozhodnutí, s tím, že žalovaný jej měl zrušit a uložit správnímu orgánu I. stupně, aby se žalobkyni jednal jako s dotčeným územním samosprávným celkem. Dále žalobkyně namítala, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, když nezahájil ani přezkumné řízení s odůvodněním, že Prvostupňové rozhodnutí již bylo přezkoumáno v jiném řízení. Takové odůvodnění má žalobkyně za nedostatečné a nepřezkoumatelné, když neobsahuje žádnou úvahu, jak se rozhodnutí o odvolání jiného účastníka řízení mohlo vypořádat s námitkami žalobkyně.
3. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Poukázal na cíl zjišťovacího řízení ve smyslu § 7 odst. 2 ZoPV a zdůraznil, že ve zjišťovacím řízení se vychází především

z oznámení zpracovaného dle přílohy č. 3 ZoPV, jehož nedílnou součástí je vymezení dotčeného území a v něm identifikovaný stav životního prostředí (viz část C přílohy č. 3 ZoPV). Dle žalovaného nebyl v odvolacím řízení shledán důvod k pochybnosti o řádném stanovení dotčeného území, resp. dotčených územních samosprávných celků. K jednotlivým žalobním námitkám uvedl žalovaný následující. Žalovaný se v Napadeném rozhodnutí (str. 2 až 3) podrobně zabýval právním postavením žalobkyně v procesu posuzování vlivů Záměru na životní prostředí a uzavřel, vycházející i z definice pojmu dotčené území (§ 3 písm. c) ZoPV), že žalobkyně není dotčeným územním samosprávným celkem dle § 3 písm. d) ZoPV, a proto její odvolání zamítl jako nepřípustné. Úvaha žalobkyně týkající se nárůstu dopravy přes její území (část Důlek) je dle žalovaného mylná, neboť žalobkyně je v Oznámení uvedena výhradně za účelem směřování dopravních tras. Dle str. 46 Oznámení představuje hlavní dopravní zatížení po realizaci Záměru dovoz krmiv do stájí (uvnitř střediska ze silážních jam a dovoz krmných směsí), převoz hnoje do bioplynové stanice a odvoz zemědělských produktů (zejména mléka). Tato doprava bude realizována po střediskových komunikacích, navazující obslužné komunikaci s výjezdem na silnici I/56 a obslužné komunikaci směrem na žalobkyni. Veškerá doprava je prováděna v denní době, noční provoz je vyloučen. Na str. 38 Oznámení je uvedeno, že v kampani (silážování) je předpoklad 50 vozidel/16 hodin ve směru na příslušné pozemky dle osevního postupu ve směru na žalobkyni. Kumulativní vliv dopravy byl vyhodnocen na základě rozptylové studie (Ing. P. F., červen 2023) a hlukové studie (Akustika Bartek s.r.o., červen 2023). Pro výpočet imisní zátěže byla v okolí místa realizace Záměru vybrána síť 1 435 bodů se vzdálenostmi mezi body 37,5 x 37,5 m, a to na území 1 275 x 1 500 m (viz příloha rozptylové studie „Body výpočtu“), které charakterizuje nejbližší okolí Záměru a bude nejvíce ovlivněno emisemi z jeho provozu; výpočet byl proveden pro nejbližší místa obytné zástavby. Ze závěrů rozptylové studie plyne, že realizace Záměru bude mít u nárůstu silniční dopravy velmi malý vliv na stávající imisní situaci v lokalitě obce Baška – část Kunčičky u Bašky a okolí. Z hlediska hlukové zátěže byly dle prostoru Záměru vymezeny nejbližší a Záměrem nejexponovanější chráněné objekty k bydlení, u kterých byly vyměřeny referenční kontrolní body (tab. 7 na str. 13 hlukové studie). Dle výpočtů nebude hluková zátěž sledovaných prostor vlivem provozu liniových zdrojů Záměru překračovat v zájmovém území v chráněném venkovním prostoru staveb hygienické limity pro den, resp. bude významně podlimitní, a to i včetně dopravy z provozu bioplynové stanice, obojí v sezoně siláže/senáže. Dle zjištění žalovaného se nejbližší souvislá obytná zástavba žalobkyně nachází ve vzdálenosti cca 1,6 km od místa realizace Záměru, přičemž u nejbližší obytné zástavby, která je mnohem blíže k místu Záměru, nedojde k překročení limitu hluku, resp. k významnému zhoršení stávající imisní situace, jak bylo tvrzeno výše. Uvedené se analogicky týká i případného zápachu spojeného s provozem Záměru. Jak je uvedeno na str. 3 Napadeného rozhodnutí, pokud byly vlivy Záměru shledány jako akceptovatelné v lokalitě umístění Záměru, je zřejmé, že se nemohou projevit ani v jeho bezprostředním okolí. Dle žalovaného tedy nelze mít důvodné pochybnosti o tom, že v lokalitě uváděné žalobkyní nedojde provedením Záměru k závažnému ovlivnění životního prostředí a obyvatelstva. K žalobní námitce stran nezahájení přezkumného řízení žalovaný uvedl, že na str. 4 Napadeného rozhodnutí je zdůvodněno, na základě jakých zjištění a skutečností tak postupoval. Žalovaný uvedl, že Prvostupňové rozhodnutí již bylo přezkoumáno v rámci řízení o odvolání obce Bašky se závěrem, že bylo vydáno v souladu s požadavky ZoPV; z odůvodnění tohoto rozhodnutí plyne přezkoumatelný závěr, že Záměr nemůže mít vliv na životní prostředí a veřejné zdraví, a proto nebude posouzen podle ZoPV. Realizace

Záměru v plánovaném rozsahu podle jeho Oznámení je v daném území akceptovatelná. Vyhodnocení vlivů na životní prostředí odpovídá danému stupni projektové přípravy (viz rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2024, č. j. MZP/2024/251/43). Tento závěr potvrdil Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 3. 9. 2024, č. j. 25 A 17/2024-57, s nímž byla žalobkyně seznámena.

4. Osoba zúčastněná na řízení se ve věci nevyjádřila.
5. Jelikož usnesením krajského soudu ze dne 6. 2. 2025, č. j. 25 A 4/2025-13 byl ze spisu sp. zn. 25 A 4/2025 vyloučen k samostatnému projednání návrh žalobkyně na zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2024, č. j. MZP/2024/251/43, zůstal předmětem řízení v projednávané věci pouze návrh žalobkyně na zrušení Napadeného rozhodnutí (a Prvostupňového rozhodnutí).
6. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni oznámeno doručením písemného vyhotovení (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, [dále jen „s. ř. s.“]), přezkoumal Napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při splnění podmínek stanovených v § 51 odst. 1 s. ř. s. krajský soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání.
7. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil skutkový stav, jak je uveden v odst. 1 tohoto rozsudku. Ze správních spisů se rovněž podává, že Krajský úřad obdržel 11. 7. 2023 Oznámení vč. příloh (zpracovatel: Ing. J. P., červen 2023), na jehož základě bylo zahájeno zjišťovací řízení Záměru podle § 7 a přílohy č. 2 ZoPV. Oznámení bylo rozesláno dopisem ze dne 18. 7. 2023. Informace o Oznámení ze dne 18. 7. 2023, č. j. MSK 98095/2023 byla 19. 7. 2023 zveřejněna na úřední desce Krajského úřadu a na jeho internetových stránkách (www.msk.cz); informace o Záměru jsou zveřejněny i v Informačním systému EIA (https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MSK2329?lang=cs). Lhůta pro vyjádření byla stanovena na 18. 8. 2023. V průběhu zjišťovacího řízení se k Záměru vyjádřila Česká inspekce životního prostředí, Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě, Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro Moravskoslezský kraj, Magistrát města Frýdku-Místku, odbor životního prostředí a zemědělství, obec Baška, jako dotčený územní samosprávný celek, a občané prostřednictvím petice. Prvostupňové rozhodnutí bylo zveřejněno veřejnou vyhláškou 26. 9. 2023, doručeno bylo 11. 10. 2023. Další případná zjištění ze správních spisů jsou obsažena v rámci vypořádání žalobních námitek níže.
8. Úvodem právního posouzení krajský soud konstatuje, že žalobními námitkami se zabýval v té míře podrobnosti, která vyplývala z podoby žaloby, a také zejména z toho, že žalobní námitky opakovaly námitky odvolací.
9. Krajský soud je toho názoru, že žalovaný se řádně vypořádal s odvolacími námitkami žalobkyně. Pokud se týče námitek žalobních, jedná se o námitky téže jakosti a jde tedy o námitky vypořádané již ve správním řízení, které žalobkyně toliko posouvá do soudního řízení správního. Krajský soud proto odkazuje na obsah Napadeného rozhodnutí (a Prvostupňového rozhodnutí), když s vypořádáním žalobkyniných námitek žalovaným se ztotožňuje.

10. Předně žalobkyně namítala, že dle Oznámení je zcela zjevně dotčeným územím samosprávným celkem, a že žalovaný to pominul a nesprávně vyhodnotil. S tvrzením, že žalovaný tuto skutečnost pominul, se nelze ztotožnit, neboť posouzení právního postavení žalobkyně v procesu posuzování vlivů Záměru na životní prostředí podle ZoPV je podstatou Napadeného rozhodnutí (srov. str. 2 až 3 Napadeného rozhodnutí). Krajský soud pak nepřisvědčuje ani námitce žalobkyně, že je zcela zjevně dotčeným územím samosprávným celkem, resp. že tento zásadní aspekt žalovaný nesprávně vyhodnotil. Dotčeným územním samosprávným celkem se podle § 3 písm. d) ZoPV rozumí územní samosprávný celek, jehož správní obvod alespoň zčásti tvoří dotčené území, přičemž dotčeným územím se rozumí území, jehož životní prostředí a obyvatelstvo by mohlo být závažně ovlivněno provedením záměru nebo koncepce (§ 3 písm. c) ZoPV). Žalovaný otázku, zda území žalobkyně je územím, jehož životní prostředí a obyvatelstvo by mohlo být závažně ovlivněno provedením Záměru, dle krajského soudu ve světle žalobkyniných námitek vyhodnotil správně.
11. Co se týče dopravy, je žalobkyně v Oznámení skutečně uvedena jen pro účely směřování dopravních tras, přičemž uvedené platí i o zmínkách o ní na stranách Oznámení, na které žalobkyně výslovně odkazovala (na str. 38 je uvedeno: „*V kampani (silážování) je předpoklad 50 vozidel/16 hodin ve směru na příslušné pozemky dle osevního postupu ve směru na Palkovice.*“; na str. 39 je jakožto dopravní trasa uvedena mj. „*Účelová komunikace – západ směr Palkovice*“ a dále je žalobkyně uvedena na nákresu dopravního napojení, opět jen ve smyslu „*Směr Palkovice*“; na str. 46 je uvedeno: „*Hlavní dopravní zatížení po realizaci záměru představuje dovoz krmiv do stájí (uvnitř střediska ze silážních jam a dovoz krmných směsí), převoz hnoje do BPS a odvoz zemědělských produktů, zejména mléka. Tato doprava bude realizována po střediskových komunikacích, navazující obslužné komunikaci s výjezdem na silnici I/56 a taktéž obslužnou komunikaci směr Palkovice.*“ a žalobkyně je opět zmíněna v rámci dopravní trasy „*Účelová komunikace – západ Směr Palkovice*“ [všechna podtržení přidána krajským soudem]). Vyzdvihovala-li žalobkyně stran intenzity tvrzeného dotčení jejího území nárůst průjezdu těžkých nákladních vozidel a traktorů, pak k této její argumentaci je nutno uvést, že z Oznámení plyne toliko to, že některá vozidla budou jezdit „ve směru na Palkovice“, nikoliv však, že by měla projíždět územím žalobkyně či jeho žalobkyní konkretizovanou částí. Tomu odpovídá, jak zmiňoval žalovaný v Napadeném rozhodnutí, že tato vozidla mají sloužit především k obhospodařování pozemků *ve směru* k žalobkyni, např. za účelem silážování. Konečně je nutno poukázat na str. 20 a 22 Prvostupňového rozhodnutí, z nichž se podává, že doprava ve směru na žalobkyni má být řešena samostatně, a to ve spolupráci se žalobkyní (s ohledem na potřebu jednat s vlastníky dotčených pozemků), přičemž k řešení je možnost umístění výhyben na komunikaci ve směru k žalobkyni; prvotní jednání přitom již měla být dle informací v Prvostupňovém rozhodnutí uskutečněna. Z toho je zřejmé, že není zamýšleno vést po realizaci Záměru dopravu přes území žalobkyně. A co se týče stavu ke dni vydání Napadeného rozhodnutí, pak žalobkyně nerozporovala tvrzení žalovaného, že z ničeho neplyne, že by stávající provoz těžkých nákladních vozidel byl přes žalobkyni veden.
12. Co se týče námitky stran nesprávného vyhodnocení zatížení hlukem a zápachem, k tomu krajský soud uvádí následující. Pro Záměr byla zpracována akustická studie č. 202306-07 (zpracovatel: Akustika Bartek s.r.o., červen 2023), z níž plyne, že hluková zátěž sledovaných chráněných prostor v zájmovém území: (i) nebude vlivem stavebních prací překračovat hygienické limity pro den, (ii) nebude vlivem provozu stacionárních zdrojů Záměru

překračovat hygienické limity pro den a pro noc, resp. bude významně podlimitní, (iii) nebude vlivem provozu liniových zdrojů Záměru překračovat hygienické limity pro den, resp. bude významně podlimitní, a to i včetně provozu dopravy BPS, obojí v sezoně siláže/senáže; a dále, že nové zdroje hluku zanesené ve studii budou za stanovených podmínek mít na sledované venkovní chráněné prostory staveb vliv splňující požadavky nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů. Pro Záměr byla dále zpracována i rozptylová studie (zpracovatel: Ing. P. F., červen 2023), z jejíchž závěrů plyne, že (i) hodnocená technologie Záměru je schopna při řádném provozu a technologické kázni dodržet veškerá ustanovení zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, (ii) provoz střediska Kunčičky u Bašky po realizaci Záměru bude splňovat podmínky zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a to i požadavky legislativy, která byla platná do 31. 10. 2005, resp. 31. 7. 2006, a že (iii) realizace Záměru bude u nárůstu silniční dopravy mít velmi malý vliv na stávající imisní situaci v lokalitě obce Baška – část Kunčičky u Bašky a okolí. Namítanými vlivy se pak zabývá i Prvostupňové rozhodnutí, a to hlukem na str. 10, 13, 18 a 22 a zápachem na str. 10, 11 a 18; odkázat lze i na Oznámení, zejm. část D. Krajský soud má tedy za to, že dotčené vlivy byly hodnoceny komplexně, a zcela se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že byly-li vlivy Záměru na veřejné zdraví a životní prostředí shledány jako akceptovatelné v lokalitě umístění Záměru, pak lze důvodně usuzovat, že se nemohou negativně projevit ani v bezprostředním okolí Záměru, tj. např. právě na území žalobkyně. Tvzení žalobkyně, že „v místě“ je shledáno překročení emisních a imisních limitů již dnes a Záměr by situaci jen zhoršil, žalobkyně ničím nepodložila, a proto zůstalo pouze v rovině jejího subjektivního dojmu, který nebylo možné blíže přezkoumat.

13. Má-li pak žalobkyně za to, že skutečnost, že je dotčeným územním samosprávným celkem, je zřejmá „pouhým pohledem na mapu“, pak jde pouze o subjektivní pohled žalobkyně, s nímž se krajský soud neztotožňuje.
14. Za situace, kdy správní orgány (správně) vycházely z toho, že žalobkyně není dotčeným územním samosprávným celkem, logicky nebyl důvod, aby informace o Oznámení z 18. 7. 2023 byla zveřejněna na úřední desce Obecního úřadu Palkovice, a tedy nedošlo k tvrzenému poškození práv dotčené veřejnosti. Ostatně informace o Oznámení byla zveřejněna na úřední desce Krajského úřadu a na jeho internetových stránkách a informace o Záměru byly zveřejněny i v Informačním systému EIA, tedy dotčená veřejnost měla objektivně možnost se o Záměru dozvědět a seznámit se s ním.
15. Krajský soud tedy neshledal, že by Napadené rozhodnutí bylo věcně nesprávné či nepřezkoumatelné. Žalovaný dle krajského soudu postupoval správně, dospěl-li k závěru, že žalobkyně není opomenutým dotčeným územním samosprávným celkem, a zamítl-li na tomto podkladu její odvolání jako nepřipustné.
16. Konečně žalobkyně brojila proti odůvodnění, s nímž žalovaný nezhájil přezkumné řízení. K této námitce nutno primárně poukázat na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž byt *„přezkumné řízení sice bývá zařazováno mezi mimořádné opravné prostředky, není klasickým opravným prostředkem, neboť účastník řízení, v němž bylo vydáno správní rozhodnutí, jež nabylo právní moci, není aktivně legitimován k podání návrhu na zahájení přezkumného řízení. K provedení přezkumného řízení však může dát podnět dle § 94 odst. 1 správního řádu. Jak v případě podnětu účastníka, tak v případě tzv. vlastního podnětu zabývá se správní orgán přezkumné řízení vždy z moci úřední a u přezkumného řízení se tak vždy*

jedná o dozorčí prostředek. Pokud správní orgán po posouzení podnětu neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, nevzdává o tom žádné rozhodnutí a pouze sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů podateli. Proti takovému sdělení nelze podat odvolání (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2020, č. j. 5 As 128/2019-37).“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2024, č. j. 7 As 193/2023-32). V projednávané věci žalobkyně v rámci odvolání proti Prvostupňovému rozhodnutí podala podnět k provedení přezkumného řízení pro případ, že by odvolání nebylo vyhověno. Byť žalovaný uvedl sdělení o tom, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení, na konci odůvodnění Napadeného rozhodnutí, nelze toto sdělení za jeho součást, jakožto individuálního právního aktu, považovat, už jen proto, že se nijak neodráží v jeho výroku. Zásadní jsou nicméně opět judikatorní závěry, podle nichž přepis, jímž správní orgán sděluje, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení, je pouhým sdělením správního orgánu podateli (§ 94 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů); nejde o rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. a proto je takový úkon vyloučen z přezkoumání soudem ve správním soudnictví (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007-71). Nejinak tomu je v řešené věci. Přestože tedy sdělení žalovaného o neshledání důvodů pro zahájení přezkumného řízení je obsaženo na konci textu odůvodnění Napadeného rozhodnutí, nepodléhá soudnímu přezkumu. Námitky směřující do odůvodnění tohoto sdělení žalovaného tak nelze než hodnotit jako nedůvodné.

17. Jelikož krajský soud shledal všechny žalobní námitky nedůvodnými, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. Výrok o nákladech řízení účastníků řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně, která neměla v řízení úspěch, nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nicméně protože mu nad rámec úřední činnosti žádné náklady řízení nevznikly, náhrada nákladů řízení mu přiznána nebyla.
19. Výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když krajský soud jí neuložil žádné povinnosti v řízení a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 12. června 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu